

Celovec, 23. 1. 2014

Dragi slavljeneč,
spoštovani prijatelji z Zilje, pozdravljeni rojaki in so-praznovalci !

V imenu Narodnega sveta, ki podeljuje skupaj s Krščansko kulturno zvezo 35. Tischlerjevo nagrado, Vas tudi jaz prav prisrčno pozdravljam. S svojo navzočnostjo izkazuje priznanje nagrajencu, obenem pa tudi spoštljiv spomin dr. Jošku Tischlerju, po katerem je nagrada poimenovana in ki je bil ena izmed centralnih osebnosti novejšje zgodovine koroških Slovencev. Dr. Tischler je bil ustanovitelj in prvi predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev in močno zaslužen za slovenski narod na Koroškem na več področjih. Tako imajo tudi vsi nagrajenci zasluge na kulturnem, političnem, gospodarskem, šolskem, umetniškem, znanstvenem, izobraževalnem ali cerkvenem področju.

Ko je bila podeljena nagrada leta 1989 Slovenski gimnaziji, smo prvič razpisali **govorniški natečaj**.

Namen tega natečaja je bil, da se pri dijakih Slovenske gimnazije ohrani spomin na dr. Tischlerja, predvsem pa, da se mladi ljudje navadijo javnega nastopanja in se usposobijo za naloge, ki jih narodna skupnost pričakuje od svojih izobraženih mladincev.

Leta 2008, ko je Tischlerjevo nagrado prejel pesnik Gustav Januš, smo prvič razpisali tudi **literarni natečaj**. To naj bi bila pobuda za mlade, da se odprejo ustvarjalnosti na pesniškem in pisateljskem področju. Važno se nam je namreč zdelo, da dobi literarna ustvarjalnost nov impulz in da imajo mladi pisci in mlade ustvarjalke možnost, preizkusiti svoj talent. Leta 2012 smo izdali zbirko izbranih prispevkov tega natečaja z naslovom **Mlada koroška literatura**. Natečaj smo razpisali trikrat, od leta 2012 dalje pa sodelujemo pri natečaju pisanja - **Pisana Promlad**.

Danes je torej na programu kar nekaj kompetentnih govornikov, bilo bi jih pa se več, če bi to čas in protokol dovolil. Vsi namreč občudujemo in spoštujemo Stanka Ziljskega in vsak bi imel kaj lepega povedati o plemenitem duhovniku z Bistrice.

Sam sem zgodaj spoznal Ziljo, saj smo s starši večkrat obiskali mamino sošolko in učiteljico Stano Millonig v Gorjah, redno smo tudi šli na Bistrico h gospodu Kuchlingu, grede pa na kako prireditve v Zahomec. Vselej nas je pozdravil značilni spomenik bistriške cerkve.

V zadnji Nedelji so pokazali ta stolp, predstavili so pa tudi gospoda Stanka, kako stoji pred stolpom.

V resnici je ON tak stolp! Stolp, ki nam omogoča orientacijo in ki nam kaže smer, stolp, ki kaže pot v nebesa, ki nam daje svetlobo in toploto. Naj dragi g. Stanko razsvetljuje še dolgo in to ne samo Ziljo, temveč celo Koroško.

Meine Damen und Herren !

Wenn ich an Stanko Trap denke, dann kommen mir Gedanken der Bewunderung und Gedanken des Staunens in den Sinn, was ein Einzelner so alles leisten kann. Welche Bedeutung ein einzelner Mensch haben kann!

Ich denke aber auch an den Bestseller von G. Bernanos, "Tagebuch eines Landpfarrers".

Der Pfarrer bei Bernanos ist ein Heiliger, der aber zur Kenntnis nehmen muss, dass es in seiner Pfarre auch Verzweiflung und Verlorenheit gibt. Er erkennt die Leere und den Lebensüberdruß einiger Menschen, und dies auch bei religiösen Menschen.

Ähnliche Überlegungen gab es sicher auch bei Stanko. Aber stärker als alle eventuellen Zweifel war und ist sein starker Glaube, seine stark ausstrahlende Authentizität, die es ja heute kaum mehr gibt - und sein Wille, auf die Menschen zuzugehen. Auf alle Menschen zuzugehen! Und in seinem Falle ist es das halbe Gailtal. Ein inniges Dankeschön. Buh vonej Stanko!

Valentin Inzko